

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové, ve věci žalobce **GasNet, s. r. o.**, se sídlem Klíšská 940, Klíše, Ústí nad Labem, zastoupeného Mgr. Kamilem Stypou, advokátem se sídlem Rubešova 162/8, Praha 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem 28. října 117, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 93241/2015 ze dne 20. 8. 2015, ve věci umístění stavby,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 93241/2015 ze dne 20. 8. 2015 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Kamila Stypy, advokáta se sídlem Rubešova 162/8, Praha 2.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 20. 10. 2015 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2015, č. j. MSK

93241/2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo potvrzeno usnesení Obecního úřadu Háj ve Slezsku, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 8. 6. 2015, č. j. OUHAJ 1166/2015, kterým bylo podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“), zastaveno územní řízení o umístění stavby „REKO VTL V35150 Jilešovice“ na pozemcích parc. č. 405/1, 405/11, 407/2, 408/19, 408/20 a 410/43 v katastrálním území Jilešovice. Tímto usnesením bylo zastaveno předmětné územní řízení z důvodu nedoložení souhlasu vlastníků pozemků dotčených stavbou drenážního potrubí, k jejichž předložení byl žalobce vyzván stavebním úřadem dne 28. 4. 2015; žalovaný tento postup stavebního úřadu potvrdil. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil. Podle žalobce nebyl povinen souhlas vlastníků dotčených pozemků podle ustanovení § 86 odst. 3 zák. č. 183/2006 Sb. (dále jen „stavební zákon“) předložit. Žalobce totiž požádal o územní rozhodnutí pro umístění drenážního potrubí, které je podle něj součástí přeložky vysokotlakého potrubí a není samostatnou věcí v právním slova smyslu. Drenážní potrubí podléhá stejnému právnímu režimu jako věc hlavní, přičemž vysokotlaké potrubí je veřejně prospěšná stavba ve smyslu ustanovení § 170 odst. 1 stavebního zákona a pro něj není třeba souhlasu vlastníka podle ustanovení § 86 odst. 3 stavebního zákona. Žalovaný a stavební úřad tak nesprávně věc právně posoudili a současně nesprávně posoudili drenážní potrubí jako samostatnou věc v právním slova smyslu, ač se jedná o součást vysokotlakého potrubí. Nebyl-li žalobce povinen předložit souhlas vlastníků dotčených pozemků, nebyl dán ani důvod zastavení řízení pro jeho nepředložení.

Žalovaný se žalobou nesouhlasil. Drenážní potrubí nespadá pod pojem distribuční soustavy, definované v § 2 odst. 2 písm. b) bod 1 zák. č. 458/2000 Sb. (dále jen „energetický zákon“). Není-li součástí distribuční soustavy, nesdílí ani osud vysokotlakého potrubí. Pro realizaci stavby drenáže nelze dotčené pozemky vyvlastnit, souhlas vlastníků dotčených pozemků je tedy nutno předložit, neboť výjimka z této povinnosti zakotvená v § 86 odst. 3 stavebního zákona se nepoužije. Soukromoprávní posouzení součásti věci ať již ve funkčním pojetí, či v jakémkoliv jiném, je právně bezvýznamné, neboť je nutno vyjít ze stávající veřejnoprávní úpravy, tj. definice toho, co je a co není distribuční soustava. Žalobce proto byl povinen předložit souhlas dotčených vlastníků, jak byl stavebním úřadem vyzván, a při nedoložení tohoto souhlasu stavební úřad správně v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. řízení zastavil.

Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 152/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 9. 2. 2015 obdržel stavební úřad žádost žalobce o umístění shora citované stavby na uvedených pozemcích. Stavební úřad dospěl k závěru, že žádost nemá předepsané náležitosti a není úplná, proto opatřením ze dne 18. 2. 2015 vyzval žalobce, aby do 60 dnů od doručení výzvy doplnil podklady, které ve výzvě specifikoval, mj. též k předložení souhlasu vlastníků pozemků, na kterých má být umístěno drenážní potrubí DN 200 délky 35 metrů, obsahující identifikaci pozemků a záměru žalobce, současně poučil žalobce o následcích nesplnění výzvy podle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. Téhož dne územní

řízení přerušil podle § 64 odst. 1 písm. a) s. ř. Žalobce na výzvu reagoval podáním, doručeným stavebnímu úřadu dne 16. 4. 2015 tak, že jí částečně vyhověl; s požadavkem na předložení souhlasu vlastníků dotčených pozemků vyjádřil nesouhlas, neboť drenážní systém je součástí stavby vysokotlakého plynovodu, je nezbytnou součástí pro zajištění bezpečnosti k provozování. Vysokotlaký plynovod je stavba technické infrastruktury, která je veřejně prospěšnou stavbou podle § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Stavbu vysokotlakého plynovodu by nebylo možno realizovat bez drenážního potrubí. Odkázal přitom na vyjádření Magistrátu města Ostravy č. j. MMOP 40815/2015 ze dne 8. 4. 2015 a na hydrogeologický posudek č. 2015016, ze kterých mj. vyplývá, že drenážní systém je součástí vysokotlakého plynovodu, jež je nezbytnou součástí pro zajištění bezpečnosti provozování.

Na toto sdělení reagoval stavební úřad opakovanou výzvou odstranění vad předložením souhlasu vlastníků pozemků, na němž má být umístěno drenážní potrubí. Opakovanou výzvu odůvodnil tím, že řízení bylo přerušeno, proti přerušení se žalobce neodvolal, a k jeho názoru, že není povinen vyhovět výzvě, co se týče souhlasu vlastníků dotčených pozemků, nelze proto přihlídnout. Následně stavební úřad dne 9. 2. 2015 seznámil žalobce s podklady rozhodnutí a současně jej upozornil na zastavení řízení v souladu s ust. § 66 odst. 1 písm. c) stavebního úřadu pro neodstranění nedostatků podání dle výzvy.

Dne 8. 6. 2015 stavební úřad územní řízení o umístění stavby zastavil, neboť předložená žádost o vydání územního rozhodnutí nemá předepsané náležitosti podle § 86 stavebního zákona a neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení umístění navrhované stavby a žalobce přes výzvu k odstranění vad žádosti a přes přerušení řízení tyto vady neodstranil. Pokud žalobce nesouhlasil s některým z bodů, které požadoval stavební úřad, měl ve stanovené lhůtě podat odvolání do usnesení o přerušení řízení, jak byl řádně poučen, což neučinil.

Proti usnesení o zastavení řízení podal žalobce odvolání, kterým napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Uvedl, že energetický zákon nezná pojem „součást plynovodu“, toto neznají ani Aktualizované metodické pomůcky pro oblast výkladu pojmů v plynárenství a vztahu mezi zákonem č. 458/2000 Sb., energetický zákon a zákonem č. 183/2006 Sb., stavební zákon, zpracované Ministerstvem pro místní rozvoj ČR v listopadu 2014. Vzhledem k tomu, že drenážní potrubí není ani definováno jako součást distribuční soustavy podle energetického zákona, nelze na ně aplikovat ustanovení § 59 odst. 2 energetického zákona a neuplatní se ani výjimka vyplývající z ustanovení § 86 odst. 3 stavebního zákona. Žalobce byl proto povinen souhlas vlastníků pozemků dotčených stavbou drenážního potrubí doložit. Poukázal na to, že není povinností stavebního úřadu hledat možnosti pro aplikaci vyvlastnění pro danou stavbu, ale v případě pochybností je povinností žadatele uvést důvody, pro které není nutno požadované souhlasy doložit a tyto odůvodnit. V rozhodnutí se žalovaný nezabýval ani žalobcem jako důkaz navrhovaným vyjádřením Magistrátu města Ostravy č. j. MMOP 40815/2015 ze dne 8. 4. 2015, ani hydrogeologickým posudkem č. 2015016. Žalovaný přitom uvedl, že žalobce neprokázal, že se v případě drenážního potrubí jedná o související technologický objekt či zabezpečovací techniku. Podtrhl, že v případě veřejnoprávního posouzení je soukromoprávní úprava pojmu součást věci irelevantní.

Pro posouzení věci podstatné, zda byly naplněny předpoklady pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle kterého *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání v pokračování v řízení*. S tím souvisí otázka, zda nedoložení souhlasu vlastníků pozemků s umístěním drenážního potrubí je podstatnou vadou žádosti, která brání pokračování řízení či nikoliv.

Podle § 86 odst. 3 stavebního zákona, *jestliže žadatel nemá vlastnické právo, smlouvu nebo doklad o právu provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě, předloží souhlas jejího vlastníka; to neplatí, lze-li pozemek nebo stavbu vyvlastnit*.

Podle § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona práva, *k pozemkům a stavbám potřebných pro uskutečnění staveb nebo jiných veřejně prospěšných opatření podle tohoto zákona, lze odejmout nebo omezit, jsou-li vymezeny ve vydané územně plánovací dokumentaci a jde-li o veřejně prospěšnou stavbu dopravní a technické infrastruktury včetně plochy nezbytné k zajištění její výstavby a řádného užívání pro stanovený účel*.

Pod pojmem odejmout nebo omezit práva k pozemkům a stavbám se přitom podle § 2 písm. a) zákona č. 184/2006 Sb. rozumí jejich vyvlastnění.

Podle § 2 odst. 1 písm. k) bod 2 stavebního zákona, je technickou infrastrukturou, která je podmínkou veřejné infrastruktury, *vedení a stavby a s nimi provozně související zařízení technického vybavení např. vodovody, vodojemy, kanalizace, čistírny odpadních vod, stavby ke snižování ohrožení území živelnými nebo jinými pohromami, stavbě a zařízení pro nakládání s odpady, trafostanice, energetické vedení, komunikační vedení, veřejné komunikační sítě a elektronické komunikační zařízení, veřejné komunikační sítě, produktovody*.

Lze přisvědčit žalovanému, že pro posouzení náležitostí žádosti žalobce o územní rozhodnutí o umístění stavby se nepoužije soukromoprávní úprava věci a její součásti, neboť žalobce žádostí uplatnil své veřejné právo a veřejnoprávní předpis obsahuje speciální úpravu „stavby“, obsaženou v § 2 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého *stavbou se rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu*.

Drenážní potrubí nepochybně splňuje podmínky, které stavební zákon v citovaném § 2 odst. 3 stavebního zákona na stavbu klade, protože vzniká stavební nebo montážní technologií, a je tedy předmětem právní vztahů z hlediska stavebního zákona. Zda je či není součástí vysokotlakého potrubí v soukromoprávním smyslu, je právně bezvýznamné; jak dovodila judikatura, stavba podle stavebních předpisů samostatnou věcí v soukromoprávním slova smyslu být nemusí (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 37/2013 - 40 ze dne 26. 8. 2010, bod 27 odůvodnění). Námitka žalobce, že drenážní potrubí není samostatnou právní věcí v soukromoprávním smyslu, sdílející právní osud hlavní věci – vysokotlakého potrubí

– jehož je součástí, a proto pro něj neplatí požadavek na doložení souhlasu vlastníků pozemků, kde má být umístěno, není důvodná.

Soud se dále zabýval otázkou, jestli je v tomto případě drenážní potrubí veřejně prospěšnou technickou infrastrukturou jako související zařízení technického vybavení vysokotlakého plynovodu, které podle citovaného ustanovení § 2 odst. 1 písm. k) bod 2 stavebního zákona podřadit pod pojem technické infrastruktury lze; zde uvedený demonstrativní výčet vedení obsahuje pojem „energetické vedení“, který ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) energetického zákona sice používá pro elektroenergetiku, nikoliv pro plynárenství, není však žádný důvod pro to, aby potrubní vedení plynu nebylo technickou infrastrukturou jako vedení elektrotechnické, když účelem je totéž – přeprava energie či plynu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uzavřel, že žalobce neprokázal, že by drenážní potrubí provozně souviselo s vysokotlakým potrubím. Žalobcem navržené důkazy - vyjádření Magistrátu města Ostravy a hydrogeologický posudek - však jako podklad svého rozhodnutí nevzal a nijak je nehodnotil. Vycházel pouze z definice distribuční soustavy obsažené v § 2 odst. 2 bodu 1 energetického zákona, kde drenážní potrubí není zmíněno, a aniž by se zabýval navrženými důkazy, dospěl k závěru o neprokázání žalobcova tvrzení. Zda drenážní potrubí provozně souvisí s vysokotlakým potrubím, je přitom pro rozhodnutí o správnosti postupu stavebního úřadu podstatnou skutečností, neboť na ni závisí zodpovězení otázky, zda lze drenážní potrubí považovat za technickou infrastrukturu a dále zda jde o infrastrukturu veřejně potřebnou, pro kterou lze pozemky, na kterých se nachází, vyvlastnit, a zda tedy je či není žalobce podle § 86 odst. 3 stavebního zákona povinen doložit jejich souhlas s umístěním potrubí. Rozhodnutí žalovaného je proto nepřezkoumatelné a soud jej podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil bez jednání. Žalovaný se bude v dalším řízení zabývat tím, zda předmětné drenážní potrubí provozně souvisí s překládaným vysokotlakým plynovodem a zda je tedy lze podřadit pod technickou infrastrukturu s ohledem na žalobcem navržené důkazy.

Pouze pro úplnost krajský soud podotýká, že žalovaný se mýlí v názoru, že není jeho povinností hledat možnosti pro aplikaci vyvlastnění pro danou stavbu; naopak správní orgán je vždy povinen se zabývat otázkou, zda je teoreticky možné vyvlastnit pozemek, k němuž žadatel o vydání územního rozhodnutí nemá žádný majetkoprávní titul. Jednotlivé podmínky pro vyvlastnění se sice posuzují v samostatném řízení o vyvlastnění, správní orgán však toto řeší v územním řízení jako předběžnou otázku, o které si může v souladu s ustanovením § 57 odst. 1 písm. c) s. ř. učinit úsudek sám, čímž ovšem není nijak předjímán výsledek případného vyvlastňovacího řízení (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2016 č. j. 2 As 21/2016-83 bod 33 a 35, dále rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 10 As 294/2016-29, bod 30).

Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3.000,- Kč, dále odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3.100,- Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) této vyhlášky, za dva úkony právní služby, příprava převzetí zastoupení a sepis žaloby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky a dvakrát režijní paušál ve výši 300,- Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle

§ 13 odst. 3 vyhlášky, a dále DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení žalobci zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovení § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 27. července 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu